

afdødes oftnævnte Arvinger, der dog fik hele Boet, hvis den sidstafdøde Ægtefælle ikke efterlod sig hverken legale eller testamentariske Arvinger. Den anden Halvdelen af Boet tilfaldt sidstafdødes Arvinger efter Loven eller Testamente, og disse fik hele Boet, hvis ingen af den førstafdødes Forældre, Søkende eller Søkendes Afkom var i Live, da den længstlevende Ægtefælle døde. Naar der skulde skiftes i den længstlevende Ægtefælles levende Live, saa fik den førstafdødes Forældre, Søkende og Søkendes Afkom en Fjerdedel af Boet, og Ægtefællen beholdt altsaa Resten.

Ved de Ændringer, som Folketinget nu har vedtaget i disse Regler i § 14, er Kredsen af den førstafdødes Arvinger, naar der skiftes umiddelbart efter dennes Død, blevet indskrænket til Forældrene; Søkende og Søkendes Afkom er altsaa gaaet ud. Men hvis en Ægtefælle, fordi den afdødes Forældre er døde, har arvet hele Formuen, skal denne Ægtefælle paa den anden Side finde sig i, at Halvdelen af det efter hans Død forhaandenværende Bo fordeles mellem den førstafdødes Arvinger efter Arveforholdene ved den længstlevendes Død. Dette gælder dog kun, for saa vidt den længstlevende ikke efterlader sig arveberettiget Ægtefælle eller Livsarvinger og ikke har oprettet Testamente om Boets Fordeling. Overtager imidlertid den længstlevende Ægtefælle Boet uskiftet, og skal der skiftes efter vedkommendes Død, saa faar efter Folketingets Forslag den førstafdødes Forældre efter § 18 Halvdelen af Fællesboet, men hvis ingen af dem er i Live, saa tilfalder den Del af Boet, som ellers vilde tilfalde dem, den førstafdødes øvrige Arvinger efter Loven efter Arveforholdene ved den længstlevendes Død. Efterlader den længstlevende sig ikke Arvinger, saa tilfalder hele Boet den først afdødes Forældre eller øvrige Arvinger efter Loven. Skiftes Boet ikke straks efter den førstafdødes Død, men dog i den længstlevendes levende Live, skal den førstafdødes Forældre, efter § 20, have en Fjerdedel af Boet, medens den længstlevende Ægtefælle beholder Resten.

Som det heraf vil ses, er der i Forhold til det af Regeringen fremsatte Lovforslag foretaget dels en Indskrænkning, dels en Udvidelse af den arveberettigede Slægt. Naar man har strøget Søkende og Søkendes Afkom, saa skyldes det Hensynet til i endnu større Omfang, end det er sket ved Lovforslaget, at sikre den længst-

levende den uforstyrrede Brug og Besiddelse af Boet, idet den længstlevende som tilhørende en yngre Generation jo i Regelen vil arve hele Boet. Naar man ikke har taget Skridtet fuldt ud i Folketinget og bestemt, at den længstlevende Ægtefælle altid skal arve hele Boet, skyldes det formentlig bl. a. Ønsket om at understrege, at den efterlevende Ægtefælle ved sin Afgørelse af, hvorvidt han vil skifte straks, bør overveje, om ikke et vist Hensyn til den afdødes Forældre, der maaske har ydet stor økonomisk Støtte til dette Hjem eller skabt Basis for den Formue, der findes, tilsiger ham at skifte med dem. Paa den anden Side ønsker man omvendt, at efter den længstlevendes Død skal alle den førstafdødes Arvinger, altsaa ikke alene Søkende og disses Afkom, men alle 5 Arveklasser efter den gældende Arveforordning, arve, saaledes at f. Eks. Bedsteforældre, Onkler og Tanter arver. Denne Udvidelse af de arveberettigedes Kreds stemmer med den i de nu saa almindelige gensidige Testamenter mellem barnløse Ægtefæller i Regelen brugte Bestemmelse, at alt, hvad den længstlevende efterlader sig, skal deles i to lige store Dele mellem begge legale Arvinger efter Arveforholdene ved den længstlevendes Død. Man har ikke ment det rigtig paa det nuværende Tidspunkt at foretage nogen Ændring i Arveforordningens Arvefølge, men fundet det naturligt at henvise en saadan Ændring til en Revision af selve Arvelovgivningen, naar en Revision af denne i øvrigt maatte findes paakrævet. Den den førstafdødes Slægt saaledes indrømmede Arveret efter Folketingets Forslag bortfalder dog, som nævnt, hvis den efterlevende efterlader sig arveberettiget Ægtefælle, altsaa har giftet sig igen, eller Livsarvinger, en Indskrænkning, der vel er naturlig, ikke alene naar det drejer sig om en Ægtefælle, fra hvem maaske hele Formuen hidrører, men ogsaa hvis det drejer sig om Børn, der, hvis der skulde skiftes med førstafdøde Ægtefælles Arvinger, vilde blive berøvet en ikke ringe Del af den Formue, der, navnlig hvis Børnene var smaa, skulde danne Basis for deres fremtidige Eksistens. Endvidere kan den længstlevende ved Testamente udelukke den førstafdødes Slægt fra Arv, men dette er i Overensstemmelse med, hvad der findes i ikke saa faa gensidige Testamenter mellem Ægtefæller. Naar der skiftes ved den længstlevendes Død, indskydes, som nævnt, hele den førstaf-